

РЕШЕНИЕ

№ 404

гр. Дупница, 14.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, II-РИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Маргарита Алексиева

при участието на секретаря МИЛЕНА М. КЪОСЕВА
като разгледа докладваното от Маргарита Алексиева Административно наказателно дело № 20231510201026 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Е. М. Д., с ЕГН ***** с адрес: гр. Д., ул."П." № **, обжалва Наказателно постановление № 23-5310-000079 от 22.02.2023 г., издадено от Началник група в ОДМВР Кюстендил, група КПДГПА Кюстендил, с което с му наложени следните административни наказания:

1. На основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП - „глоба“ в размер на 50.00 лева за нарушение на чл. 104а от ЗДвП;
2. На основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП - „глоба“ в размер на 10.00 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Жалбоподателят прави оплакване за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление като моли да бъде отменено. В съдебно заседание се представява от адв. В. С., който поддържа жалбата и искането заявено в същата. По отношение на наказанието по п. 2 от НП, излага допълнителни доводи за отмяна на атакуваното НП предвид настъпилата законодателна промяна, поради което на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН следва да се приложи по-благоприятния закон спрямо нарушителя като се отмени НП.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата. С молба депозирана по делото чрез пл. юрк. Л. изразява становище за неоснователност на жалбата и моли за отхвърлянето ☐ като неоснователна и да бъде потвърдено наказателното постановление. Ако съдът счита, че същата е основателна и в случай, че жалбоподателят претендира присъждане на разноски за адвокат над минималния

размер съобразно Наредба № 1/09.07.2004 г., прави възражение за прекомерност и за присъждане на такова в минимален размер, съобразно чл. 36 от ЗА.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, гласни и писмени, поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

На 07.02.2023 г. в 11:17 ч. жалбоподателят Е. Д. управлявал лек автомобил "М." с Рег. № ***** по ПП1 Е-79 км 331.400 посока към път 2-62. А. Г. на длъжност „мл. автоконтрольор“ при ОД на МВР Кюстендил в присъствието на свидетеля Г. С. съставил на водача Д. АУАН № 877719 от 07.02.2023 г. за това, че водачът управлява горепосочения автомобил като водачът използва мобилен телефон по време на движение без наличие на устройство свободни ръце. Водачът не представил контролен талон към СУМПС.

АУАН е подписан на място от актосъставителя, от свидетеля С. и от нарушителя без възражения. Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното НП № 23-5310-000079 от 22.02.2023 г., издадено от Началник група в ОДМВР Кюстендил, група КПДГПА Кюстендил, с което на водача са наложени следните административни наказания: на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП - „глоба“ в размер на 50.00 лева за нарушение на чл. 104а от ЗДвП; на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП - „глоба“ в размер на 10.00 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

По делото са разпитани актосъставителя и свидетеля по установяване на нарушението – А. Г. и Г. С., които са заявили пред съда, че нямат спомен за конкретния случай.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа най-вече на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК и само отчасти и в много малка степен от казаното от свидетелите Г. и С.. Съдът се доверява само частично и в най-ниска степен на показанията разпитаните свидетели, тъй като твърденията им са изключително лаконични, вероятно добросъвестни, но в същото време са в голяма степен неясни и изобщо не са категорични. И двамата добросъвестно заявяват, че не си спомнят абсолютно нищо за случая, както и за жалбоподателя. След запознаване с АУАН актосъставителят Г. заяви, че актът е съставен от него, но не си спомня за конкретния случай. Свидетелят С. пък изобщо няма спомен нито за мястото, както и за самите нарушения в какво са се изразили.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Въз основа на извършена цялостна служебна проверка съдът счита, че НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Според съда при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП формално не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Въпреки изложеното обжалваното НП следва да бъде отменено изцяло, поради следното:

Относно нарушението по чл. 104а от ЗДвП:

В приложената АНП не се съдържат, а и в хода на настоящото въззивно съдебно производство не се събраха достатъчно категорични и безспорни доказателства за посоченото в АУАН и НП нарушение п чл. 104а от ЗДвП, доколкото в хода на съдебното следствие от разпита на двамата свидетели не се установиха абсолютно никакви относими към предмета на доказване факти и обстоятелства. Напротив същите с категоричност отрекоха да си спомнят и да са им известни каквито и да е конкретни факти и обстоятелства от изложените в АУАН, във връзка с цитираните там две нарушения. Двамата свидетели добросъвестно заявиха с категоричност абсолютната си липса на спомен за конкретния случай. Не потвърдиха еднозначно констатациите в АУАН, дори и след запознаване със съдържанието на същия. С оглед на това и съдът приема, че доказателствената съвкупност е недостатъчна съобразно изявленията на всеки от двамата свидетели, които изобщо не са в подкрепа на съдържанието на оспорвания АУАН.

Съгласно чл. 303 от НПК вр. с чл. 84 от ЗАНН решението на съда не може да почива на предположения, а съдът може да признае жалбоподателя за виновен, когато административнонаказателното обвинение е повдигнато му с АУАН и реализирано с НП е доказано по явен и несъмнен начин. В случая това не е така и доказателствената сила на АУАН е изцяло опровергана, съобразно липсата на подкрепящи го свидетелски показания или други доказателства. Съдът не може да прави предположения при такава непълна и разнопосочна доказателствена съвкупност, поради което и следва да отмени НП по п 1, като недоказано и незаконосъобразно.

Относно нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП:

Към момента на издаване на наказателното постановление и постановяване на настоящото решение са действали предходните редакции на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Съгласно предходната редакция на 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, водачът на МПС е длъжен да носи свидетелство за управление на МПС и контролен талон, а съгласно чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП на санкциониране подлежи водач, който не носи определените документи в себе си – свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното МПС. С измененията, публикувани в ДВ бр. 67 от 2023 г., от позитивната норма на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и от санкционната норма на чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е отпаднало изискването за носене на контролен талон, съответно не се налага санкция за неносенето му. Тъй като в настоящия случай НП, с което е установено нарушението и е наложена санкцията, поради оспорването му не е влязло в сила към момента на промените в закона, въззивният съдебен състав счита, че приложение следва да намери по-благоприятната за наказаното лице норма, съобразно общия принцип, закрепен в чл. 3, ал. 2 от ЗАНН за приложение на по-благоприятния за дееца закон (*lex mitior*). Когато се касае за акт, установяващ административно нарушение и санкциониращ дееца с административно наказание, приложимото материално право е това към момента на извършване на нарушението, а по-новият закон е приложим само ако е по-благоприятен за дееца. Поради изложените съображения НП по п. 2 следва да се отмени като незаконосъобразно.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-5310-000079 от 22.02.2023 г., издадено от Началник група в ОДМВР Кюстендил, група КПДГПА Кюстендил, с което на Е. М. Д., с ЕГН ***** с адрес: гр. Д., ул."П." № ** са му наложени следните административни наказания: на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП - „глоба“ в размер на **50.00** лева за нарушение на чл. 104а от ЗДвП; на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП - „глоба“ в размер на **10.00** лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Кюстендил, на основанията предвидени в НПК и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____